

22 Ιουλίου 2018

Η αναβίωση των Τρωάδων του Πάφος 2017 στους ιστορικούς Δελφούς

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το ταξίδι των “Τρωάδων” του κορυφαίου Θεόδωρου Τερζόπουλου ταξίδεψε από την Πάφο και το Πάφος 2017 στους ιστορικούς Δελφούς. Η περσινή παραγωγή στο Αρχαίο Ωδείο της Πάφου αποτέλεσε την κορυφαία θεατρική πρόταση της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 2017, την οποία κοινό και κριτική υποδέχτηκαν με μεγάλο ενθουσιασμό.

Πρόσφατα βγήκε εκτός συνόρων στους ιστορικούς Δελφούς όπου παρουσιάστηκε στο συμπόσιο - αφιέρωμα στον διεθνή Θεόδωρο Τερζόπουλο. Την ευκαιρία αυτή της αναβίωσης το Πάφος 2017 τη χρωστά στον Θεόδωρο Τερζόπουλο και στην επιμονή του και αποτελεί μια συνέχεια, μια κληρονομιά και της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης και μάλιστα φέτος που είναι η χρονιά πολιτιστικής κληρονομιάς.

Σε δηλώσεις της στο ΚΥΠΕ η Γεωργία Ντέτσερ Γενική Διευθύντρια του Ριάλτο και πρώην Διευθύντρια του καλλιτεχνικού προγράμματος του Πάφος 2017 ανέφερε πως η μεγάλη θεατρική συνάντηση ταξίδεψε στους Δελφούς στέλνοντας διαχρονικά μηνύματα , αφού - όπως είπε, η παράσταση υπήρξε ένα οικουμενικό διάβημα για τη συμφιλίωση και την ειρήνη και ακριβώς για αυτό το λόγο είχε κεντρική θέση στο πρόγραμμα της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Ταξιδεύοντας η ίδια στους Δελφούς για να παρακολουθήσει το συμπόσιο - αφιέρωμα στον διεθνή Θεόδωρο Τερζόπουλο, στο πλαίσιο του οποίου παρουσιάστηκαν οι Τρωάδες, ένοιωσε ανέφερε συγκίνηση αλλά και αγωνία για το πως θα λειτουργούσε η παράσταση σε ένα ιστορικό θέατρο υπό αναστήλωση, όπου η τελευταία παράσταση είχε οργανωθεί το 1930 από τους Άγγελο Σικελιανό και την Εύα Πάλμερ.

Πρόσθεσε δε, πως η παράσταση του Θεόδωρου Τερζόπουλου δεν διέφερε από την περσινή παρά ελάχιστα, είχε ωστόσο λόγω της απεραντοσύνης του τοπίου μια διαφορετική ενεργειακή φόρτιση που την έκανε να μοιάζει πιο πολύ με ιεροτελεστία.

Παραδέχτηκε ωστόσο πως δεν είναι εύκολο να ταξιδεύει μια τέτοια παραγωγή με 11 ηθοποιούς από 5 διαφορετικές χώρες αλλά φέτος υπήρξε μια ευτυχής συγκυρία με το αφιέρωμα στον Θεόδωρο Τερζόπουλο από το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών με τη στήριξη της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση.

Ερωτηθείσα ποια είναι τα συναισθήματα της μετά την μετάβαση της στους Δελφούς είπε πως επιστρέφοντας από τους Δελφούς και προσπαθώντας ν'ανασυντάξει εντυπώσεις και συναισθήματα καθώς και τα όσα εγκωμιαστικά έχουν γραφτεί για την παράσταση, σκέφτηκε πόσο τυχεροί είμαστε όλοι που με

κάποιο τρόπο είχαν εμπλακεί με την παράσταση το 2017, είτε ως θεατές, είτε ως συνεργάτες και συντελεστές.

Υπήρξε τιμή και ευκαιρία για την ομάδα του Πάφος 2017 συνέχισε, η συνεργασία με τον κορυφαίο σκηνοθέτη και αισθάνεται - όπως είπε- ευτυχής που η Πάφος ανέβασε αυτή την παραγωγή το 2017, που δεν είναι απλά μια εξαιρετική παράσταση, αλλά ένα οικουμενικό διάβημα για την ειρήνη και τη συμφιλίωση.

Εξέφρασε επίσης μεγάλη χαρά για τους “δικούς” μας ηθοποιούς που ήταν όλοι τους εξαιρετικοί, τον Προκόπη, τον Erdogan, την Νιόβη και τον Ανδρέα (που ακόμα κι’ αν δεν έπαιξε τελικά λόγω ατυχήματος, ήταν συνέχεια εκεί), γιατί ήταν παρόντες και συμμετείχαν σε μια μεγάλη στιγμή του θεάτρου.

Για τη Δέσποινα Μπεμπεδέλη η κ. Ντέτσερ είπε πως δεν έχει να πει τίποτα περισσότερο από αυτό που έγραψαν και είπαν πολλοί μετά την παράσταση, ότι δηλαδή είναι η καλύτερη Εκάβη όλων των εποχών προσθέτοντας πως αισθάνεται απέραντη εκτίμηση και ευγνωμοσύνη για το ταλέντο, τη δύναμη, την τεχνική, τη γνώση, τη σοφία αλλά και το ήθος και σεμνότητα αυτής της μεγάλης ηθοποιού μας.

Αναφερόμενη στην παράσταση είπε επίσης , πως υπήρξαν πολλές στιγμές που καθήλωσαν κυριολεκτικά όλους τους θεατές ενώ η ίδια - όπως ανέφερε - προσωπικά ξεχώρισε και λόγω της δικής μας ιστορίας, την ανάγνωση των ονομάτων αγνοουμένων, τον εναγκαλισμό του Προκόπη Αγαθοκλέους (κήρυκας Ταλθύβιος) με τον Τουρκοκύπριο Erdogan Kavaz (κορυφαίος) και το συνταρακτικό θρήνο των “αλλόφρονων ” Κασσάνδρων των AjlaHamsic, Εβελίνας Αραπίδη, HadarBarabash, Saralpsakai ΕβελυνΑσουάντ.

Η Δέσποινα Μπεμπεδέλη ως Εκάβη συνέχισε, συμπυκνώνει όλη την παγκόσμια οδύνη της απώλειας της πατρίδας της και των αγαπημένων της.

Επίσης συμπλήρωσε, κορυφαία στιγμή της παράστασης ήταν η Ανδρομάχη της Νιόβης Χαραλάμπους σπαράζοντας με ματωμένο στόμα για την απώλεια του γιου της, του Αστυάνακτα, καθώς και ο αντίλαλος από τα γύρω βουνά της επίκλησης στον Δία, αλλά και «Θάρθει μια μέρα» ή το» Εν νάρτει μια μέρα» της Δέσποινας Μπεμπεδέλη.

Ερωτηθείσα πως θα σχολίαζε το δράμα της διαίρεσης και τη βαθιά ριζωμένη ανθρώπινη ανάγκη για συνύπαρξη και ειρήνη η κ. Ντέτσερ ανέφερε πως οι Τρωάδες αναμετρώνται με τα δεινά του πολέμου.

Ο παραλογισμός του πολέμου, η απώλεια, ο θάνατος, η απροσμέτρητη οδύνη. Η

ιστορία σημείωσε, “επαναλαμβάνεται δυστυχώς και σήμερα με την ίδια καταστροφική όψη του πολέμου, του εκτοπισμού, της διαίρεσης και του ξεριζωμού”.

Όσο για την συνέχεια της πόλης μετά την περίοδο της ΠΠΕ ανέφερε πως αυτό που εύχεται είναι μεγαλύτερη εξωστρέφεια και ενεργοποίηση των δημιουργικών δυνάμεων, των αρχών αλλά και των πολιτών της πόλης.

Η πόλη έχει δυναμική, έχει υποδομές, τώρα χρειάζεται μια στοχευμένη πολιτιστική στρατηγική για συνέχεια στην πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης, κατέληξε.

Πηγή: ΚΥΠΕ